

A semmi közelít. Fantáziaország pusztul. Michael Ende nagyhírű regényében a teljes elszürküléstől indul megmenteni a világot a hős. Az út hosszú és veszélyes. Az elefántcsonttorony messze van. Szombathely is messze van. Dublin is. Bloom's day megünneplésére nem egyforma távolságból érkeznek a meghívottak. Van, akinek ritka szellemi kaland, a napi gyakorlattól való teljes eltávolodás e részvétel. Lovagi torna, ahol megmutatja, milyen egyedi fogásokat ismer, hogyan tudná elkápráztatni közönségét, ha máskor is lenne erre igény. Melankóliával összekötött utazás ilyenkor DÁBLIN. Annak megélése, hogy milyen művészi lehetőségek rejteznek kiaknázatlanul. Visszajönni pedig nehéz. Mert más ember az már, aki járt odaát. Dáblin alkotói közt vannak olyanok is, akiknek év közben jobban sikerül közelíteni a vágyott és a valós világot. Számukra minden munka utazás. El innen, át oda, majd vissza társaként (az alkalmazott grafika társas vállalkozás), akiket vonszolni kell és noszogatni az út alatt. Dáblin az ilyen terező számára jutalomjáték. Ballaszt nélküli repülés. Most június van. Pár napja hivatalosan is megkezdődött az Olvasás éve. Ma még nem tudjuk, jól hangzó szlogen marad-e ez az országos kezdeményezés, könyvtárak, könyvkiadók és pár kulturális intézmény belső ügye, vagy valóban történik valami? Gondolatban már Joyce Ulyssesének szombathelyi megemlékezésén járva, azért annyi hangozzék el: az olvasás akkor válik élménnyé, ha hatására beindul a képzelet. És ebben a belső utazásban segíthet, ha kéznél vannak képzett kép-zet-társítók, a látvány nyelvén beszélő alkalmazott grafikusok és tipográfusok. Mondjuk az ideai Dáblin alkotói, akik épp egy ilyen kiadványban megmutatkozó különbözőségüknek köszönhetően tűnhetnek ideális útitársnak. Június 16. – idén is ünnep. Egy kis közösség számára...